

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 4 cor. 40 bani,
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anul
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foale politică

Apare în fiecare Duminică.

Editura și tiparul „Tipografia Poporului”
Redactor resp.: Nicolae Bratu.

INSERATE:

Se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).
Un șir pe săptămână 14 bani, a două săptămâni
12 bani, a trei săptămâni 10 bani.

La Anul nou.

Iarăș ne aflăm în preajma unui an nou. Ca de obicei, se cuvine să aruncăm o scurtă privire asupra celor petrecute în decursul anului, care acum se sfârșește.

Nu mai încapă nici o îndoială, că anul acesta ne-a adus multe. Dintre acestea însă, mai puține bune, cele mai multe rele.

În tot decursul anului a domnit o scumpete mare de bani, căreia a urmat scumpirea merelor a alimentelor (cele de-alte mâncării). Culmea scumpetii pare a se fi ajuns acum, de când cu crâncenul războiu, care știm de când s'a început, dar nu putem ști pe când se va sfârși.

Acest războiu, — care, după cum știm unii, nu s'a mai putut încunjuși, — să aibe încă o seamă de urmări, pe care cu greu le putem prevedea. Deocamdată e destul a constata și numai faptul, că războiul european prezent înlăuntrul o mulțime de vieți omenești, cum și foarte mulți ani.

Cât pentru numărul soldaților, de aceștia sunt atâtea milioane. Bani încă au fost. Dar scumpetea cea mare va aduce în sine, că banii vor deveni tot mai rari, iar prin aceasta și mai scumpi. Deasemenea se vor împușină alimentele, fără de care un războiu e cu neputință de purtat. Atât de ce, spre pildă, s'au luat măsuri pentru cruțarea făinii de grâu, care să fie amestecată cu făină din alte cereale mai slabe. S'au pus apoi prețuri pe o seamă de alte mărfuri trebuincioase pentru traiu. Acestea sunt măsuri pentru populația civilă. Mișcarea își are întocmirile ei cu totul deosebite. Bine înțeles, toate aceste întocmiri se realizează pe soldați și bani, cari se împușcă cu de-abinelea.

Dar pe lângă multele mizerii, în legătură cu războiul, se naște întrebarea: când vom trece odată peste acest crâncen războiu și la ce ne putem aștepta după aceea?

Iată o întrebare la care oricine ar dori un răspuns cât mai lămurit și cât mai rațional. Numai cât nu se poate. De aceea trebuie să avem răbdare. Cel Atotputernic va ajuta să trecem și peste aceste zile rele.

Să nădăjduim deci la mai bine, fiindcă vrem vrednici. Am suferit destul până în prezent. E vremea, ca să avem o soartă mai bună.

În această speranță dorim iubitorilor și cetitorilor: Un an nou cu bine, mai multă bucurie și fericire!

Situația războiului european.

— După cinci luni de zile. —

Ne este dat să vedem cea mai îngrozitoare dramă, care a zguduit vre-odată temelile civilizației bătrânei Europe. Întinderea dezastrului e atât de mare, încât nu e cu putință minții omenești să cumpănească măcar în parte laturile grozavei primejdii, ce amenință omenirea.

Sunt atât de îngrozitoare ravăgile acestui războiu, vârtejul lui amețitor lasă urme atât de adânci și ruinoase în întreaga lume, încât am putea zice, că cele ce se petrec azi în lume sunt sfârșitul culturai moderne, formând o graniță între lumea de până acum și o lume ce va să vie.

Pe câmpul de luptă dela vest (între Germani, Francezi și Englezi) de mai bine de trei luni beligeranții stau pe aceleași pozițiuni, în care înormănteză sute de mii de vieți. Ambele partide s'au îngropat în șanțuri, în cari cu multă greutate pot nimeri gloanțele dușmanului. Au umplut apoi împrejurimile acestor întărituri cu alte apărări (rețele de sârmă, gropi de lup, etc.), cari fac cu neputință asalturile. Deasemenea au mai umplut șanțurile cu mitraliere și tunuri cu repetiție, cari în caz de lipsă mătură totul. Și în vreme ce, din aceste cauze, infanteria e nevoită să stea ascunsă, cu arma la picior, celo două artilerii își aruncă răvașele morții, grindina de gloanțe și foc. Iată tabloul înspăimântător al uriașului front — de peste 600 kilometri — întins din Marea Nordului (Nieuport) până la Bale. Despre o scăpare apropiată din această stare nici nu poate fi vorba. În condițiunile prezente războiul la vest va ține încă multă, foarte multă vreme.

Pe câmpul de operațiuni dela nord (în Carpați, Galiciei și Polonia) luptele au luat de mai multe ori diferite întorsături. Când unul, când celalalt dintre beligeranți a luat ofensiva (atacul), ori că din alte considerații a preferat a rămânea în defensivă (numai a se apăra). Astfel am văzut cum s'au întâmplat cele două noi grupări ale armatelor monarhiei noastre (după ocuparea Lembergului de Ruși), cum și noua gruparea Germanilor după marea luptă de pe linia Varșovia—Ivangorod. În curând după aceea Germanii au luat din nou atacul contra Rușilor, care atac a sfârșit cu ocuparea orașului rusesc întărit Lodz. În același timp Rușii începuse a se retrage și din Galiciei și Bucovina, iar armatele monarhiei noastre, — cari trecuse dela defensivă în ofensivă, — îi urmărea din greu.

Întreaceea însă Rușii au primit noui întăriri. În urma acestei împrejurări au pornit și ei atacul, atât în Galiciei vestică spre Cracovia, cât și în Bucovina. Tot așa au făcut și în partea de sus a Poloniei. Astfel am văzut desfășurându-se în zilele trecute mari și crâncene lupte, pe un front grozav de lung, care începe din colțul Bucovinei, în granița cu România, și ajunge până sus la Prusia orientală, lângă Marea ostică. (Spre o mai bună orientare vezi mapa din „Calendarul Poporului” pe 1915. *Red.*)

De prezent luptele decurg pe acest front de atâtea sute de kilometri. O parte a armatei rusești a pornit cu un vehement asalt în ținutul din partea Cracoviei, dar până acum au fost mereu respinși înapoi. O altă armată rusească a dat năvală asupra Bucovinei, pe care au ocupat-o aproape toată. La trecătorile peste Carpați Rușii au aflat însă totdeauna împotriviri îndârjite din partea armatelor noastre. Chiar dacă au trecut câte odată înlăntu pe teritoriul ungar, au fost în curând respinși iarăș înapoi. De prezent — după cum spune ultimul comunicat oficial — vremea nefavorabilă împedecă orice acțiune mai mare din partea noastră în Carpați. — În Polonia rusească încă au fost zilele trecute lupte mari între armatele germane și Ruși. Rezultatul nu se cunoaște pe deplin până acum. Și de pe acel câmp se vesteste însă timp nefavorabil, care împedecă mersul operațiunilor. Beligeranții desigur că își fac și pe aci gropi și șanțuri, ca și pe câmpul de războiu franco-german.

Despre luptele dintre Turci și Ruși, în zilele din urmă s'au dat știri diferite. Rușii au vestit, că au nimicit complet un corp turcesc de armată și au prins câțiva generali turci. Din partea comandii turcești se desminte însă aceasta. De altcum și în Caucazia domnește timp de iarnă nefavorabil.

Din țările balcanice nu sunt momente mai însemnate de remarcat. Doar atât, că Albazezii din Durazzo au încercat să se răscoale, astfel că a trebuit să sara două vapoare de războiu italiene, spre a face liniște. Încet-încet se pare, că Italia se amestecă tot mai mult în Albania.

Știri și telegrame

sosite în decursul sărbătorilor noastre.

În aceste zile nu s'au întâmplat lupte mai mari pe nici un câmp de operații. De aceea dăm pe scurt numai momentele mai de căpetenie. Și anume:

Luptele în Galiția și Polonia.

Pe fronturile dela nord, în Galiția, Bucovina și Polonia rusească a fost zilele aceste cam liniște. Ceeace a împiedecat mult o desfășurare mai întinsă a operațiilor a fost timpul nefavorabil. Ninsorile, și acum în timpul din urmă ploile și negurile, se țin lanț.

Din când în când se dau aici numai singuratic lupte de artilerie și anume pe valea Dunajetului și în Polonia rusească.

Deasemenea în Bucovina se dau numai unele mici ciocniri. Aici ne-am retras puțin în spre trecătorile principale trupele de siguranță dinaintea puterii covârșitoare rusești.

Rușii au încercat mai multe atacuri în Beschizii ostici, apoi în Galiția de vest, spre nordost dela Zaklicyn, unde trupele combatante au ajuns în nemijlocită atingere unele cu altele; toate aceste atacuri le-am respins însă.

Luptele Germanilor cu Francezii, Englezii și Rușii.

Pe câmpul de operații dela vest (Flandria) Germanii își continuă luptele cu succes. Deasemenea pe câmpul dela est.

Francezii au înaintat în pădurile argonice până în nemijlocită apropiere de pozițiile germane; au fost însă respinși cauzându-li-se pierderi foarte grele. Deasemenea au fost respinse atacurile franceze în ținuturile Arras, Rheims și Sennheim.

În Prusia ostică nu s'a întâmplat nimic de semnalat, afară de lupta victorioasă câștigată de Germanii spre est dela Rawka; în această luptă au cuprins Germanii 7 mitralieze și 2,000 de Ruși.

Ceeace a împiedecat și aici desfășurarea sistematică a luptelor a fost vremeirea cât se poate de nefavorabilă.

Luptele cu Sârbii.

Pe câmpul de operații dela sud e liniște. Dușmanul nu mai îndrăznește să ne atace. Singurul atac, pe care trupele sârbomuntene grine l'au îndreptat în contra avânturilor noastre la Avtowaț, l'am respins.

Luni și Marți.

Luptele în Galiția și în Polonia.

Budapesta, 12 Ianuarie. Dela biroul de președinte al prim-ministrului s'au trimis următoarele comunicări oficiale: Situația e ne-chimbată. În Polonia rusească, pe cursul inferior al râului Nida au fost ieri lupte îndârjite. Aici Rușii au trecut în ofensivă încercând să-și treacă prin mai multe puncte puteri mai însemnate peste râu. I-am respins însă pretutindeni cauzându-le pierderi grele. În timp ce atacă infanteria, în ținuturile vecine s'a început un foc de artilerie, care a ținut mai multe clișuri. Pe celelalte fronturi n'a obținut nimic de semnalat. Unei harnice patruli de cercetare de-a noastră i-a succedat ieri noapte, ca să străbată prin rândurile dușmane ajungând până în legărul dușman, unde a înaintat apoi până la locuința colonelului rus. Din această îndrăzneță întreprindere s'a întors patrula noastră aducând cu sine ca prizonieri un

ofiter rus și șase soldați de rând. Cu firmându-se și acum la unii soldați ruși se îmbracă în uniforme austro-ungare, amintim din nou, că față de astfel de ofitieri și soldați dușmani, cari în acest mol calcă în picioare legile și obiceiurile războiului, nu vom mai purcede, ca și față de o partidă beligerantă, — ei mai aspru — General Hæfer.

Luptele Germanilor cu Francezii, Englezii și Rușii.

Budapesta, 12 Ianuarie. Marele cartier general german comunică cu ziua de 11 Ianuarie următoarele: Pe câmpul de operații dela vest: Lângă Nieuport și Ypern (în Belgia) și spre sud dela aceste s'au dat numai lupte de artilerie. — La La Boisselle, spre nord dela Albert am zădărnicit un atac dușman.

La nord dela Solasons Francezii, cărora le-a succedat să pună mâna numai pe o mică parte din tranșeele noastre, au atacat din nou dar până acum fără rezultat; luptele sunt încă în curgere. În apropiere de Soupir n'au fost lupte în zilele din urmă. — Spre est dela Perthes trupele și-au recucerit dela dușmani partea de tranșee, pe care o perdură mai înainte. Dușmanul a avut pierderi grele. — Ofensiva noastră în Argoni a înaintat iarăși. — În Alsacia superioară a fost în genere liniște.

În Prusia ostică primum și în Polonia de nord situația a rămas ne-chimbată. Ofensiva noastră din partea acea a Poloniei, care se întinde spre nord dela Vistula, înaintază încet din cauza timpului nefavorabil.

Războiul Turcilor.

Budapesta, 12 Ianuarie. Cartierul turcesc comunică oficial cu ziua de 11 Ianuarie:

Presa turcă publică știri falșe despre înfrângerile turcești. Ca răspuns la aceste știri marele cartier general otoman dă publicații cu data de 8 Ianuarie telegrama comandantului trupelor din Caucaz, telegramă referitoare la operațiunile de acolo pe timpul acestor două săptămâni din urmă. Telegrama spune următoarele: Pe frontul principal trupelor noastre au ocupat pozițiile dușmanului, cari stăpâneau întreaga perspectivă până peste hotar.

În ținuturile Ardagan și Olty luptele au încetat din cauza frigului și a zăpezii, care cade încontinuu. În Asterbeiljan trupelor noastre urmăresc mereu pe dușman cu toate, că timpul e nefavorabil; aici dușmanul e în retrageră. Rușii afirmă, că comandantul unei divizii de-a noastre ar fi căzut prizonier în mâinile lor. Știrea aceasta e falșă. De fapt lucrul stă altoum. Anume Rușii au prins într'un sat un transport de răniți de-și noștri, printre cari se afla și un brav comandant de divizie grav rănit. Pe ceilalți răniți i-au omorât Rușii, iar pe comandantul de divizie l'au făcut prizonier.

Două batalioane de infanterie engleze având cu ele două tunuri cu tragere repede au flocerat ieri, pe valea Clornei, să surprindă un detașament de Arabi, dar au căzut în cursă. După o luptă de două clișuri dușmanul a pierdut peste 150 de oameni în morți și răniți. Arabii au început urmărirea dușmanului, care a căutat să scape cu fuga. Dintre Arabi au căzut numai 15 oameni, cu toate că dușmanul a elozbit focul asupra lor dintr'o mare apropiere.

Toți abonații, când trimit bani sau alte scrisori, sunt rugați să ne scrie și numărul de pe fașia sub care primesc foaia. Asta e de lipsă pentru orientarea noastră asupra mai multor lucruri.

Bucuria izvorâtă din suferințe.

— Răniții noștri și Nașterea Domnului —

În vremurile aceste tulburi și vijeliose când întreaga lume e stăpânită de măcelul deslănțuit între popoare, un strop de bucurie trecătoare sau de mângâiere sufletească are efectul minunatului balsam, care alină durerile răniți sângerându-le. Când sufletul omului este împăcat și mulțumit, durerile trupesti nu mai sunt așa mari, iar amărita viață nu ni se mai pare atât de nefericită.

Crăciunul anului 1914 n'a adus războiul și n'a adus neceazul între oameni. Urgia războiului pornise în lume cu mult înainte Crăciunului, scumpetea și jalea la casa Românilui deasemenea au pornit să-și caute călăș mai înainte de a sosi bunul moșneag. Moș Crăciun a venit tot senin și blând, tot darnic și cu argint în barbă dar în anul acesta, dacă oamenii s'au înrăit, așa de tare și dacă darurile moșului nu s'au mai ajuns la toți, — nu-i el de vină. Cu mult mai mult ca altedăși a trebuit să alerge Moș Crăciun în anul acesta. A trebuit să străbată întâlu printre bubuituri de gloanțe și tășuri de săbii colo, departe, pe câmpul de bătăle. Și a trecut moșneagul și printre gloanțe și prin ascuțite de săbii, dar eră cât pe aci să nu poată trace și peste răutatea omenească, care i n'a pus în cale. Numai cu mare greutate a putut, o clipă, să mângâie frunțile celor amărâți, să binecuvinteze pe cel istoriș și să dea tărle celor ce luptă în ger și în viscol.

De-acolo Moș Crăciun s'a întors la cel de-acasă. Și zice: răniții, cei nechijiți și îngândurați, părinții trudiți, femeile lipsite și slăbite, copiii plânși și desculți și mulți alții, toți au tăbărit pe bietul Moș Crăciun. Iar dacă moșneagul n'a mai avut pentru toți câte ceva, au pornit să l'învinovățească pe bietul moș, punându-i în cărch toate relele blestematului de an, ca și când el ar fi răspunzător de prostia oamenilor.

În spitalele Monarhiei sunt răniți dintr-o tonte naționalități, deci și mare parte de Români. Aceștia au sângerat luptând spre a-și răscumpăra pe scama urmașilor o soartă mai bună, iar când viteazul braț a căzut moale sub ploaia plumbilor dușmani, știința omenească a alergat să refacă și să îngrijească ce a stricat tot știința omului. Au fost trimiși deci prin spitale.

În încăperile mari, cu paturi multe, stăru voinicii noștri întinși pe spate, învolșiți, iar gândul lor despănă toată povestea unei vieți fără noroc. Toate se vor putea opri în lumea asta, dar gândul — această comoară a sufletului omnesc, — numai bunul Dumnezeu o poate opri. Și în mintea bietilor răniți vin gânduri, bune, amintiri fugare, dar mai mult gânduri negre și gânduri triste le trec pe dinaintea ochilor sufletești. Acolo afară pe câmpul de luptă s'a războit cu dușmanul și și-a trimis trupul la luptă, dar aci în liniștea spitalului se războiește cu sufletul lui, cu trudițele gânduri și acest războiu al minții e mult mai dureros decât cel dintâu.

Pe fiecare om îl stăpânește două simțăminte: *sălbătăcia* și *mila*. Mulți însă au putut înăbuși pentru totdeauna simțul cel dintâu spre a lucra numai sub imboldul celui al doilea simț, al milei. Alții însă, fiind porniți mai mult spre sălbătăcia, spre cruzimi, numai după ce au văzut mulțimea relelor izvorâte din simțul prim, au întors cu tot sufletul către simțul milei al doilea și facând septe bune. În urma simțului acest creștinec s'a ridicat spitale peste tot iar doamne mari, lăsând plăcerile la o parte, alergat să spele răni și să lege răniți.

ființe bune la inimă putem zice că slujesc învățăturilor lui Hristos, care ne învață să ne iubim de aproape. Deci mângâierea și bucuria nașterii Domnului, și simțul rătăcirii, dar mai ales acele persoane care îngrijesc pe răniți.

Nașterea Domnului în anul acesta a fost o sărbătoare tristă, tare chinată, fără zburci și fără veselii, dar în schimb e sărbătoarea care a coborât în suflete pace, care amicalizat gândurile turburi și care a descrățit multe frunzi brăzdate de necazurile vieții.

Pentru răniții noștri, — acești desmoște-niți ai sorții, — cari dau tot pentru altul și nimic pentru ei, s'a aranjat sărbări de Crăciun unde li s'a ținut vorbiri frumoase, s'a făcut slujbe dumnezeiești și s'a împărțit daruri între vitejii cari au trecut pe la poarta împărăției Morții, dar înăuntru n'au intrat. S'au făcut sărbări ca acestea pentru prăznuirea Nașterii Mântuitorului, în mijlocul celor răniți, la: Sibiu, Brașov, Turda, Deva, Lugoj, Miercurea, Vienna și în alte multe orașe, ale căror nume nu scapă din vedere. Doamnele române mai cu seamă s'au remarcat cu acest prilej, unde prin fineța mânilor și dușoșia cuvintelor au vindecat multe răniți dureri sufletesti încuibate în sufletele voinicilor noștri.

Știri diferite.

— Generalul Franc Laborius, care a curcit Belgradul dela Sârbi, a fost pus în disponibilitate (în pensie).

— Mitropolitul greco-oriental al Bucovinei, Dr. Repta, s'a refugiat cu intr-g consistorul său în Ungaria la Bistrița și apoi la Cluj, de unde a plecat la Viena.

În 27 Ianuarie vor fi asentați în Franța recruți cari ar fi să vie la rând donr în 1916.

— Din Milano (Italia) se anunță, că o firmă de croitorie de acolo a livrat Serbiei 40,000 de uniforme pentru soldați.

— „Biroul de corespondență” din Viena spune, că o baterie rusească care este însărcinată cu nădăruirea (incunjurarea) Peșmîului, cuprinsă de admirare față de vitejia garnizoanei din fortăreață, a trimis următoarea felicitare: „Uram tuturor vitejilor apăraători ai fortăreții din tontă inima un Crăciun liniștit și vesel, bucurio și pace pe pământ. Dumnezeu să vă îndeplinească dorințele; acestea sunt sincerele urări ale ofițerilor și soldaților bateriei a 5-a din a II-a brigadă de artilerie rusească”.

— Regele Italiei a numit 34 de senatori, între cari pe Albertini, directorul renumitului ziar „Corriere della Sera” și Marconi, inventatorul telegrafiei fără sârmă.

— Majestatea Sa monarhul nostru a dat amnestiaro (grătiare) tuturor dezertorilor și fugărilor militari până la contingentul din 1894. Ceice doresc să se întorcă acasă, trebuie s'o facă aceeași până la 31 Decembrie.

— Guvernul sârbesc a primit propunerea guvernului englez de a internă (așeză) prizonierii austro-ungari pe insula Malta. Transportul se va face peste Antivari. Sârbii se leudă, că numărul prizonierilor se urcă aproape la 60,000.

— Într'un discurs (vorbire) către soldați a zis regele Belgiei, că nădăduște a intră în curând în fruntea soldaților săi în Bruxela.

— Foile din Berlin scriu, că marina engleză a pierdut până acum 3 cuirasate, 6 crucișătoare mari și 4 mici.

— Rezervele de aur la băncile Germaniei au sporit până în 31 Decembrie cu 17 milioane, ajungând la două miliarde și 93 milioane.

— Ca ambasador (ministru) al Franței la Roma a fost trimis fostul președinte francez Loubet; ca ambasador al Germaniei se află fostul cancelar (prim-ministrul) prințul Bülow. — Interesantă întrecere!...

— După șotelile avocatului Henri Masson dela Curtea de apel (judecătoria cea mai înaltă) din Bruxela, Belgia ar fi suferit pagube în timpul războiului în sumă de 3 (trei) miliarde 168 milioane și 465 mii de franci.

— Italienii au judecat în Topolis pe un German și soția lui la căre un an temniță pentru că au găsit la ei un depozit de arme.

— Din Tokio (Capitala Japoniei) se vestește, că șeful partidului guvernamental Synoda, s'a rostit în favorarea trebuinței de a încheia o alianță în toată forma cu Rusia.

— Guvernul francez a hotărât să emită (dea) obligațiuni pentru un nou împrumut de stat de două miliarde franci.

— Foia germană „Kölnische Zeitung” aduce știrea, că Francezii încă trimit ajutoare Serbiei și anume prin Salonic, iar Rușii pe Dunăre. Tunurile Franceze sunt însoțite de tunari francezi.

— Biroul turcesc de informații anunță, că Rușii distrug cu totul satele din Caucazia. Fiind siliți a se retrage din unele părți, ei au dat foc la vr'o 40 de sate, pe cari le ocupaseră mai înainte.

— Ministrul președinte bulgar Radeslavoff, în decursul desbaterii bugetului ministerului de externe, a reînnoit zilele trecute declarația sa de neutralitate și a asigurat din nou, că atâta timp cât interesele Bulgariei nu vor fi puse în joc, Bulgaria va păstra ținuta ei de acum față de vecinii săi.

— Din Londra se vestește, că guvernul Statelor Unite a invitat pe toate națiunile sud-americe, să trimeată la primăvară la Washington reprezentanți financiarși la congresul ce va avea loc acolo, pentru a se lua măsuri în interesul comerțului și industriei celor două Americi (de nord și de sud) față de războiul european.

— Foia „Nouwe Rotterdamache Courant” aduce știrea, că în zilele din urmă au sosit la Havre (port francez) și în alte porturi din nordul Franței, mai multe transporturi de trupe din coloniile engleze. Numai la Havre ar fi sosit 40,000 de oameni.

— Din Londra se anunță, că regele George al Angliei a trimis președintelui Franței Poincaré o telegramă de felicitare de Anul nou în care declară, că e sigur, că anul va aduce o și mai strânsă prietenie între Anglia și Franța și și exprimă speranța, că războiul va fi în curând sfârșit. — În telegrama adresată președintelui Statelor-Unite, Wilson, regele George dorește „prosperitate statelor cu cari Anglia întreține strânsă legături de prietenie”.

— Foia franceză „Matin” aduce știrea, că pierderile Rușilor până acum fac un milion și jumătate de oameni. Din cercurile germane se susține însă, că Rușii au pierdut până acum în soldați cel puțin 2 1/4 milioane.

— Din Amsterdam (Olanda) se anunță, că regina Wilhelmina a trimis scrisori către soțiile domnitorilor englez, german și belgian, rugându-le să se întrepună pe lângă bărbații lor în favorul păcii.

— La 15 Februarie în Franța se vor începe asentațiile pentru recruții, cari ar fi obligați să se prezinte abia în anul 1916. Cei aflați de buni își vor începe serviciul militar în Martie.

Știri din România.

— Comitetul societății macedo-române din București a ales ca president pe T. Dinischiotu în locul răposatului Dr. Leonte.

— Prima ședință a „Crucei Roșii” din România, a cărei prezidență este Regina României, s'a ținut săptămâna trecută. Ca președinte al subcomitetului de direcție a fost ales dl Al. Marghiloman, iar ca membrii: profesorul Obreja,

prințul George Ștebă, Dr. Păulescu și Hag Tulcerchi.

— Dr. I. Cantacuzino și Dr. I. Știrbescu, comandanții lăzbaș polari ai României au plecat la Paris cu o misiune (sărcina) pe lângă guvernul francez.

— De la 24 Decembrie vor începe să se înțipă descepașe de la război. Deșere, așa ca singura comunicație între România și Rusia se face prin Ungheni. Vapoarele românești sunt acum singurele, cari mai fac drumul pe Dunărea de jos, înlesnind comunicația cu județul Tulcea, care e lipsit de căi ferate.

— În întreaga România, din 30 Ianuarie până 8 Februarie n. se face o nouă asentare a glotașilor din clasa B, cari n'au fost aflați de buni în cei 7 ani din urmă (cum de pildă s'a făcut la noi pentru cei dela 24—36 ani).

— Pe baza unei știri, — încă neîntărită oficial, — o trupă de căzaci ruși ar fi urmărit și pe teritor românesc pe niște Bucoveneni, cari au trecut în România spre a fi scutiți de război. Căpitanul Stătescu a oprit pe căzaci, dar ei n'au vrut să se întorcă înapoi; atunci el a poruncit trupelor române să puște, astfel că doi ruși au rămas morți, doi greu răniți, iar ocialalți au fugit.

Starea sămănăturilor.

Asupra stării sămănăturilor lipsesc în anul acesta, în urma stării de război a țării, rapoartele oficiale de iarnă, cari de regulă se dădeau totdeauna în alte timpuri, începând dela Crăciun tot la 2—3 săptămâni. De prezent lumea este avizată numai la știrile private din diferitele părți ale țării.

Conform acestor știri, starea sămănăturilor este în general mulțămitoare. Pre-tutindena în țară lucrările agricole s'au săvârșit și sfârșit la timp și în condiții mulțămitoare, deși pe moșiile mari, câștigarea brațelor de muncă a întâmpinat greutatea destul de mari. Teritoriul sămănat are cam aceeași întindere, ca și în anul 1913. Starea sămănăturilor, cum s'a spus și mai sus, este în general favorabilă; umezeală este destulă, ar fi de dorit să vină ninșori mai mari, cari până acum au lipsit și sunt foarte de lipsă pentru a feri sămănăturile răsărite de îngheț. — Rapoartele asupra stării sămănăturilor din Austria asemenea sunt favorabile. „Rev. Ec.”

Despre curajul „Valahilor”

Avocatul ungar Geza Dembováry, fiind și el mobilizat și dus pe câmpul de luptă din Serbia, acolo a trăit între soldații glotași români. Cuprins de admirație față de acești viteji, cari își apără țara cu îndârjirea cănelui credincios pe stăpânul său, avocatul Dembováry a scris unui prieten de-al lui, care e gazetar, următoarele rânduri: „Noi aici în Serbia facem serviciu de recunoaștere, zilele se strecoară frumușel. La luptă în părțile aceste încă nu am ajuns. Tot la trei zile se schimbă câte un pluton la loc potrivit, de unde se uită chiorăș la Sârbii, cari pușcă la vânt și apoi se întorc înapoi. O, „Valahii” aceștia, sunt soldați absolut buni! Maghiari și Valahi deopotrivă. Aici în T. nu au lăsat nici un rănit și nici un mort de-al lor pe câmpul de război. Se vede că nu se întâmplă așa și la alte naționalități, de aceea se subliniază momentul acesta. Generalul de aici e un soldat încarnat austriac, dar când a mers la atac regimentul de glotași valahi dela Lugoj, a plâns ca un copil de admirația lor. — Mai departe acest avocat scrie despre vitejia singuraticilor „Valahi” lăudându-i pe toți. Încheie scrisoarea cu următoarea întâmplare: „Mai deunăzi, după un ser-

viciu de trei zile și trei nopți, la miezul nopții am plecat la hotar. Am sosit la amiază, călbind cam o oră. Nu zic că am sosit sprinteni, dar am fost acolo la timpul fixat. Erau glotași de clasa a doua și cei mai tineri erau trecuți de 39 de ani... A fost un caz că s'a rătărit trenul. Erau nemâncași și rupți de sete, dar nici unul nu s'a plâns. Vice colonelul austriac a zis despre ei: »Acești glotași sunt glotași ideali (de neasemănat). Trei zile au fost de serviciu și fac marșurile cu o destoinicie de admirat, fără de a se plânge... — Săracul glotaș »valah» își dă tot, chiar și sufletul, numai să-și îndeplinească datoria, ce prin legile firii i-ze cere...

Schimb de telegrame între Papa dela Roma și împăratul Wilhelm al Germaniei.

— Pentru eliberarea prizonierilor bolnavi. —

În crâncenile lupte, date pe întinsele fronturi de bătăie, mulți au căzut prizonieri din cauza că au fost încunajurați din toate părțile de dușman. Dar mulți au ajuns în mâinile dușmanului, deoarece-ce în momentul năvălirii n'au mai avut nici măcar putere să se târască în o parte din calea dușmanului.

Să luăm de pildă cazul, că armatele luptătoare își stau față în față. Din amândouă părțile se încep focul acigător și turbat. Urlă tunurile, țipă puștile, zboară gloanțele ca ploaie, iar luptătorii din amândouă părțile s'înfruntă cu disperare. Să întâmplă însă că o parte are eroare și rupe șirurile celeilalte părți, încep focul mai aprins, mai înverșunat și în urmă, în nealt cu haioneta alungă dușmanul dela spate, fără să-i dea voie nici să fugă cum se cade. Armata înfrântă fuge, lăsând tot în urma ei, cărute, munici, oameni și mii ale răniți. Răniții mai cu seamă preacampurile cu trupurile lor și din nici o parte nu pot căpăta ajutor: ni lor fug, dușmanii vin, astfel ei săracii stau între două focuri. În urma trecerii trupelor dușmane, — de multe ori poate trupurile lor, — vin aniteții cari li strâng cum ai strânge ciupercile în urma ploii: pe cei mai rău răniți li trânteste uitări la vreo groapă pârășită, iar pe ceilalți li iau de-ar alma și li lădăscă prin spitaluri. Între ei sunt mulți cu picioarele sau cu mâinile rupte, sau altcumva schelodiți, cari în toată viața lor nu mai sunt buzi de vreo treabă, da decum să mai poată purta pușcă.

Pentru acești nenorociți a stăruit Papa dela Roma prin telegrama de mai la vale, ca să poată fi nenorociți de ei cel puțin pe vetrele familiare și să se poată bucura de mângâierea și îngrijirea celor dragi...

După telegrama trimisă din partea Papei împăratului Wilhelm al Germaniei, și după răs-punsurile date se crede că această chestiune se va rezolva cât de curând.

Schimbul de telegrame între împăratul Wilhelm și Papa dela Roma e următorul:

M. Sale Wilhelm II împărat german: Având încredere în sentimentul iubirii de aproapele, de care este cuprinsă M. Voastră, Vă rugăm, ca să lăchetați anul trecut și să începeți altul prin o acțiune de marțimie princială; primiți propunerea Noastră, ca pe viitor, acei prizonieri, cari sunt considerați ca neapți, pentru serviciul militar, să fie schimbați. — *Papa Benedict XV.*

Împăratul Wilhelm a răspuns Papei prin următoarea telegramă: Sf. Sale pontificelui Roma. Mulțumesc pentru telegrama Sf. Voastre și Așteptăm Sântăta Voastră, că propunerea, care are de scop ușurarea prizonierilor de războiu, neapți pentru miliție, e întâmpinată de toată simpatia Mea. Iubirea aceea a deapropelului,

care a inspirat această propunere corespunde pe deplin convingerii și dorinții Mele.

Wilhelm II.

La propunerea Papei și-au dat învoialași celelalte state beligerante. Se crede, că locul unde are să se facă schimbul, va fi orașul Basel din Elveția (care e stat absolut neutral). Astfel se va ajunge, că toți bolnavii prizonieri vor putea merge în patria lor.

Știrile Săptămânii.

Sibiu, 13 Ianuarie n.

An nou...

An nou, ne punem în tine,
Nădejile noastre de bine;
Coboară pe-atripile tale,
Din ceruri spre-a plângerii vale,
Iubirea din inimi stărpită
Și pacea de-o lume dorită.

Din lutul Ingrășat cu sânge
Răsărit pentru cel ce-și plânge
Pe tatăl său, sau al lui frate,
— Do mulți donita libertate!

Petrea Dascălul.

Cătră cetitori.

La numărul acesta am adus »Calendarul de părete», pe care toți abonații »Foi Poporului» îl primesc în cinste, ca în toți anii. Abonații ei noi, cari vor intra de acum înainte, încă primesc un calendar de părete în cinste.

Pe ceie n'au trimis încă abonamentul, li rugăm să-l trimită în zilele acestea, ca să nu fim lipsiți a le opri foaia. De o dată cu abonamentul, pot trimite banii și pentru câteva călindare. Prețul e 40 bani pro exemplar, iar 5 bani deosebit pentru poșta. Vei și cele scrise la pagina 7.

Din acest prilej ne împlinim o plăcută datorie a aduce o sinceră mulțumită tuturor celor iubși abonați vechi, cari, pe lângă ei, ne-au mai trimis și alți abonați noi. E o dovadă aceasta, despre dragostea ce ne stăpânște pe toți deopotrivă, căutând a ne apropia meru unii de alții. Pe de altă parte o un semn acesta, că scrierul nostru pătrunse în cercuri tot mai largi și că suntem tot mai bine înțeleși. De aceea bunăvoință Vă rugăm pe toți și în viitor. A câștigă fiecare abonat vechiu încă cel puțin unul nou, nu e mare greutate. Noi, la rândul nostru, încă ne vom strădui să facem foaia tot mai plăcută și mai interesantă, deși avem să luptăm cu o seamă de greutăți.

Numeri de probă din foaie trimitem la dorință, cu plăcere oricui. E destul a ni se cere pe o carte postală. Abonarea se poate face cu începutul la fiecare lună. Prețul e un bagatel de 4 cor. 40 bani pe an și 2 cor. 20 bani pe o jumătate de an.

Foaia nu o putem da pe așteptare, fiindcă aceasta ne prea îngreunează purtarea socotelilor pentru cari nu plătesc la vreme. De aceea să nu se supere ceie ne-au cerut amânare de plată, iar noi nu le putem împlini dorința. Purtarea la astfel de socoteli, cu sutele de restante, ne ar încurcă și îngreună administrația din cale afară de mult. Doar pentru astfel de restante ar trebui purtat cărți deosebite, și să se trimită la vreme atâtea scrisori și provocări — știm din pățanii, — cari se de multeori întrec suma de 2 cor. 20 bani.

Toți abonații sunt rugați, — că trimit bani, cer schimbarea adresei, scrie ceva la foaie sau fac orice fel de întrebă — să scrie negreșit numărul de pe fașă sub care primesc foaia. Asta e de lip pentru orientarea noastră în multe privințe atât când e vorba de bani, cât și la alt de publicații ce ni se trimit. Iar abonații cei noi încă să scrie, că ei numai acum boncăză foaia întâiu.

O foaie militară pentru soldații români. Foaia »Drapelul» scrie următoarele: În prieten al ziarului ne trimite nr. 9 (11 Dec.) și 10 (17 Dec.) a buletinului litografiat, apare pe câmpul de luptă în limba română sub titlul: »Foaie militară a armatei II», scrisă pentru a înșuleți soldații noștri, în luptă în Polonia. Dăm acum o singură și din nr. 9, apărut sub titlul: »Muzica militară în linia de luptă». Nu departe de Noworadoc (Polonia rusească) stau Românii și unii soldați unguri în șanțuri întărite, foarte aproape de tăriturile Rușilor. În una din zile se aude de partea dușmană o muzică militară cântând melodii naționale românești. Rușii aveau de se cu aceste cântec să miște inima bravilor Români și să le spună, că ei nu urăsc naționalitatea românească. Ca răspuns începu muzica noastră să cânte imnul: »Doamne fize și proteje». Negreșit interesant episod. — Nr. 10 conține cu următoarea notă redacțională: »Foaie noastră militară voegte să aducă la cunoștință soldaților în o formă ușor de înțeles întâmplări adevărate, bravuri militare și câte o întâmplare hazlie. Oricine dela armata II a, care știe să spună de aceste fapte este primit de lucrătorii foii noastre. Invităm ofițerii și soldații noștri să ni se comunice ce cred de potrivit. Ofițerii să ne trimită dreptul pe adresa »2-Armata Comanda», iar soldații prin comanda companiei, escadronului sau a bateriei, de care se fit

Din folie ungurești... Foaie ungurească »Az Este», care apare la Budapesta, vorbește despre cuvântarea de anul nou a șefului »Kizice între altele: »Contele Tisa. — În vorbirea lui — n'a făcut amintire de extinderea (mărire) drepturilor politico și schimbarea de lipsă a vieții noastre economice. Cu toate că despre acestea se mai poate tăcea. De pe câmpul de bătăie (din tranșee) se reîntorc alți oameni, cu a felci; nu mai sunt tot aceia, cari au plecat acolo. Mulțumită Domnului, în câmpul de luptă s'au deschis ochii, pretențiile lor cele rădăcrescut. Aceștia nu se mai îndostulesc eu vorgonle și cu fapte de jumătate».

Reprezentantul Angliei la Papa. Henry Howard a fost trimis din partea guvernului englez în misiune (înărcinare) specială la Papa. Din Roma se anunță acum, că reprezentantul Angliei a primit îndrumări din partea guvernului său ca să exprime Papei, — în numele guvernului, — felicitările, din privilegiul agerii de Papă și tot odată să comunice și mesaje acelea, cari au silit pe guvernul Angliei să se amestece în luptă, după ce n'a mai avut un mijloc pentru susținerea păcii.

Un profesor maghiar despre România. Profesorul universitar Cholnoky, fiind între de un gazetar dela foaia Clujană »Ujság» a spus următoarele cuvinte despre România: »Dacă România nu se va îndostulesc pe noi Unguri, ar săprăvi iute și cu România și cu Europa. Acest donă țări ar trebui să părească neutralitatea și să intre în acțiune contra a unii lor susșii. Mai ales Românii și Maghiarii sunt izolați (singuri) între popoarele slave germane. Aceste donă popoare ar trebui să apere interesele în cea mai strânsă amicitie».

Judecat la moarte. Foia guvernului din Galiția »Gazeta Lwowskă«, ce apare acum în Biala scrie: Judecătoria militară din Mährisch-Ostrau (Boemia) în ședința din 23 Decembrie a judecat la moarte prin ștreang pe redactorul din Proschnitz, Iosif Kotek, dorindu-se asupra lui, că în 6 Decembrie a ținut în Smritz o vorbire agitatorică în fața membrilor societății de consum de acolo care a fost disolvată (impărtiată), vorbind cu ură despre împărăția austriacă. Comandantul militar din Cracovia, la care a fost apelată sentința, din grație l'a judecat pe agitator la moarte prin glonț. Sentința a fost executată cu două ore mai târziu, după publicarea ei din partea comandantului militar din Cracovia.

Stărlile din Bucovina. (Știre cenzurată de către autoritățile militare). — După o erăncenă luptă dată Marți între trupele austro-ungare și rusești în jur de râul Siret, din cauza numărului covârșitor al Rușilor, trupele austro-ungare s'au retras până dincolo de localitatea Mileșcent. În aceeași zi au sosit pe muntele Vatra Dornii numeroase trupe austro-ungare.

Neopunându-lice nici o împotrivire din partea trupelor austro-ungare, Rușii înaintează în toată Bucovina. Din motive strategice trupele austro-ungare au golit localitățile Siret, Hadikfalva, Hatna, Rădăuși, Suceava și Ițcani cu împrejurimile lor, — așteptându-i în locuri mai potrivite pentru austro-ungari. Iată cum s'a întâmplat faptul:

Pe la 2 ore după masă un detașament rusec de 400 de infanteriști ruși și o sotnie (companie) de cazaci, pornind din Cernăuți, a străbatut sub călăuzirea unor lipoveni deghizați orașul Ițcani, localitățile Scheia, Parhăuți, Mihoveni, spre Gura Humorei. De acolo vor înainta probabil către Iacobenii, unde poate să-i aștepte surprize; deoarece la Iacobenii e cartierul general al trupelor austro-ungare din Bucovina. Populația locurilor pomenite și-a părăsit avutul, refugiindu-se la Burdujeni (România), unde se află într'o mizerie neagră.

De vorbă cu sfinții!... Scriitorul german P. Rosegger își publică memoriile în foia germană »Zeit«. Între altele, scrie și despre un vis de-al lui, în care a putut să audă și pșo-

urile celor ce au zălit lumea creștină. Rosegger zice: »Astă noapte am avut următoarea viziune (vedenie): Domnul cel Atotputernic sta la judecată și pe dinaintea lui treceau mai marii omenirii. — Cătră Moise zice: »Tu ce-ai dat popoului tău?« — »Legile«, răspunse Moise. — »Și cu ce s'a ales poporul tău din aceste legi?« — »Cu păcatul!...« — Vine la rând Carol cel Mare: »Ce-ai dat tu popoului tău?« — »Altarul!« — »Și ce-a făcut poporul tău din altar?« — »Rug«, răspunse Carol cel Mare. — Urmează Napoleon cel Mare: — »Ce-ai dat tu popoului tău?« — »Gloria« (mărirea), răspunse acesta. — »Și cu ce te-ai ales?« — »Cu rașinea!...« — Și mulți au trecut în fața Atotputernicului: și fiecare s'a jeliuit, că popoarele s'au arătat vrednice de darurile ce le-au adus. — În sfârșit întreabă pe unul-născutul său fiu, pe Isus Hristos: »Iubite Fiule, ce-ai adus tu omenimei?« — »Pacea!« — »Și cu ce s'au ales?« — Hristos n'a răspuns. Cu mâinile găurite de piroane și a asupst fața și... a plâns«. — Aceasta a fost viziunea într'adevăr curioasă a lui Rosegger.

Cum pușcă ai noștri paserile rusești.

— Vezi des tinea la pagina 6. —

Exportul de cereale al României.
 În cele zece luni ale anului acesta, de la Aprilie până în Decembrie, au ieșit prin stațiile de frontieră (graniță) și porturi 122.776 vagoane cu cereale și produse măcinale. — Numărul acesta de vagoane, în comparație cu vremea corespunzătoare a ultimilor ani, este cel mai mic, afară de anul 1908. — În Noembrie a. c. au ieșit prin porturi și stațiile de frontieră 10.418 vagoane față de 28.739 cât au ieșit în anul trecut. — Cauza scăderii traficului (exportului) acesta e bine cunoscută: războiul european, care a adus cu sine și o schimbare în traficul cerealelor deplăcând mișcarea unor stațiuni de frontieră în defavoarea altora și vice-versa (întors). Astfel Palanca, stația de frontieră, înregistrează 1.304 vagoane față de 700 din alți ani, Predeal 539 față de 300, iar Burdujeni și Vărciorova 40 vagoane, celălalt 2 față de 200—1590 Burdujeni și 3609 Vărciorova, Constanța 500 vagoane față de 5—6 mii în alți ani.

Bancnotele (hârtiile) de 2 coroane.
 Banca austro-ungară a hotărât să restrângă bancnotele mici de câte 2 coroane numai pentru trebuințele armatei, spre care scop au și fost făcute dela început. Pentru trebuințele populației civile banca austro-ungară va pune în circulație un număr mai mare de bani în florini de argint. Pe de altă parte bancnotele acestea de 2 coroane se vor tipări din nou pe o hârtie mai bună.

Bioscopul Apollo, care pe timpul de iarnă se află în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”, aduce mereu programe tot mai interesante și variate. Zilele se dau trei reprezentații, iar tot a doua zi urmează program nou. În decursul reprezentațiilor concertează capela orăzonestă, astfel că publicul vizitator de fapt poate petrece cu plăcere câteva ore de distracție.

Cum pușcă ai noștri paserile rusești.

— Vezi chipul pe pagina 5. —

Încă la începutul războiului s-a auzit, că Rușii se folosesc de orice mijloc în luptă. Astfel ei au avut cuteranța să se așeze spre pildă cu mașini de pușcat prin podul caselor sau în turnul bisericilor în mai multe sate din Galițid. De aci au atacat apoi trupele noastre, la intrarea lor în sat.

O altă scenă ne arată chipul din fosta noastră de azi. Rușii s-au urcat cu mașinile de pușcat în niște copaci mari dela marginea unei păduri. Aci ei s-au așezat pe crucele copacilor, de unde au început a trage asupra armatei noastre. Dar ai noștri încă i-au observat momentan și-au început a lua la întă pe îndrăzneții de Ruși. Câteva pușcături bune din partea la ai noștri și „paserile” rusești au fost aruncate iar la pământ, dupăcum se vede în chip. Doar doi-trei de se mai țin în copaci, dar și aceia în momentul următor le ajung urma celor de jos.

Doine voinicești.

I.

Foaie verde de masline,
 Dorul care arde 'n mine
 Nime nu-l cunoaște, nime,
 Numai puica mea de-acasă,
 Că și ea-i friptă și arsă,
 Supărată, necăjită,
 Și de dorul meu măhnită.
 De-ar ști mândra câte trag,
 Când ar sta seara în prag
 Ar plânge și ar oftă
 Și ar sta și-ar blestema
 Și din gând nu m'ar uită,

C'am lăsat-o cu copii
 Și cu zilele pustii.
 Soțioara mea iubită,
 Inima îmi e rănită,
 Căci nu mai pot suferi
 Și mi-e gândul la copii.
 Iar de dor și mare jale
 Deabia pot pași pe cale.
 Și de dor și voie rea
 Plânge greu inima mea.
 Draga mea, dacă aș ști
 Că un an aș cătăni,
 Iar când anul s'o găta
 Aș veni la casa mea,
 N'aș mai plânge, n'aș oftă,
 Jalea n'ar fi așa grea,
 Anul mi-s'ar părea mic,
 Nu mi-ar păsa de nimic,
 Și și-aș scrie mândro carte
 Că o duc cu sănătate.
 Frunzuliță foaie lată
 M'am întors din luptă odată
 Și n'am stat decât oleacă,
 Când văd că iară mă pleacă. —
 Inima, rupe-te 'n cinci
 Și dute-acasă de-aci,
 Căci, of, Doamne cum te chiamă
 Copilașii și-a lor mamă,
 C'a vint iarna friguroasă
 Și n'au lemne aduse-acasă,
 N'au lemne și n'au păpuși
 Și te-așteaptă să le duci.

Alexandru Ciăinar, rezervist.

II.

Păsărică de pe vie
 Și tu poți fi mărturie
 Că străbat țară pustie:
 Păsărică, păsărea,
 Spune cătră mândra mea
 Că străbat văi și vălece,
 Strâns în spate cu curele
 Și duc dorul mândrei mele.
 Frunză verde ca nalba,
 Cum o chiamă pe mândra?
 Pe mândra Crucită-o chiamă
 Și-o iubese fără de seamă.
 Mândră mândrulița mea,
 Spală-mi dragă năframa,
 Și mi-o spală 'n lăcrămele,
 Și o uscă 'n dor și jele,
 Și mi-o trimete pe stele.
 Iar hainele nu le vinde,
 Du-mi-le și le aprinde,
 Colea 'n cele trei hotară,
 Și le-aprinde 'n foc și pară,
 Că io-s dus în lume iară.

Victor Dan, din Turdașu-român.

III.

Frunzuliță și-o lălea,
 Vai săracă cătana,
 Când aude porunca,
 Lasă lingura pe blid
 Și se pune iute 'n „glid”.
 Lasă plugu în ogor
 Și cu ochii plini de dor
 Iși lasă nevastă grea
 Și pleacă 'n Galiția
 Ori colea la Sărbia.

Mult mă mir maică de tine,
 De ce m'ai făcut pe mine?
 Că n'ai făcut nici un bine,
 Numai de-a umbla pe lume.
 Când vine Dumineca
 Dragă mamă îi vede
 Alți feciori de seama mea,
 Și și-a arde inima,
 Și-a arde cu vâlvaie
 Când știi că-s dus în bătaie.
 Păsărică, păsărea,

Spune la fete așa:
 Să nu mai poarte mărgele
 Nici în degete inele,
 Că pe-aci îi mare jele;
 Că unde ne batem noi
 Merg sângele 'n puvoi,
 Nu e iarbă, nu e nalbă,
 Fără sânge până 'n barbă,
 Sânge de al Sărbului,
 Mai mult de-al Muscanului.

Un rezervist din Budurlău.

IV.

Jos în vala pe cărare
 S'a încins o luptă mare,
 Bubue tunul turbat,
 Sângele curge 'nchegat,
 Luptă voinicii și pică,
 În locul lor alți să ridică,
 Și chiotele umplu cărarea
 Și moartea le urmă suflarea.
 Curg plumbii ca bobii de linte
 Nainte voinicii, înainte!

La șurmă, răsună alarma,
 Și șomotul crește de-avalma.
 Solipeso baionetele 'n soare
 Și frunțile 's pline 'n sudoare.
 Răsună trompeta și huraa răsună,
 Voinicii aleargă în goană nebună.
 Și 'n goana aceea ca'n zăngăi de lanțuri
 Aleargă s'alungo dușmanu din șanțuri.

Ioan Barbu din Buză

V.

Frunză verde lemn uscat,
 Rău maică m'ni blestemat,
 De-oi muri să mor în foc,
 De-oi trăi să n'am noroc,
 De-oi muri să mor în pară,
 De-oi trăi să n'am țigoială.
 Tot pe drum și iar pe drum
 Mi s'a dus co-a fost mai bun,
 Și din ce am fost odată
 Am rămas frunză uscată,
 Să străbat cărările
 Să duo supărările
 Zilele și sările.
 Mândro mândrulița mea
 Tu în gând nu mă muștră,
 Că muștrat la destul eu
 Și bătut de Dumnezeu;
 Dorul tău și jalea mea
 Dacă le-am împrouă
 Mândro ar rupe zăngul
 Și ne-ar potopi năcazul.

Constantin Saftu rezervist.

VI.

Foicică bob năut,
 Sărhuțe multe ai făcut,
 Pân'ce lumea-i învrăjbită,
 Și pe toți i-ai răscolit
 De-o dus tinerețele
 Și-o rămas nevestele,
 Și copiii părăsiți
 Și bătrânii amăriți.
 Plâng mama după feciori,
 Surori după frățiori,
 Fetete după drăguți,
 Copiii după tătuți.

Nic. O. din Sasceboș.

Jalea celor rămași.

Frunză verde de secară
 Dau voinicii toți năvală
 Să nu între Rusu'n țară,
 Dau cu gloanțele potop
 Să îl zdrobească pe loc,
 Căci Rusul e blestemat,
 Multe case o stricat
 Și voinici o nstrăinat.

MOBILE meritează să
se cumpere la

EMIL PETRUȚIU
Fabrică de mobile
SIBIU - NAGYSZEBEN, str. Sără 23

Specializat în:
mobilier de tot felul
pentru case și birouri
căminuri, mobilier de
bucătărie, vâle, lămpi,
tăcuțe, cofere și
restaurații

Atelier propriu de tapiserie
Se lucrează după planuri artistice

Cea mai bună apă pentru dinți.

500 corcane plătesc același, care după folo-
sirea apei de dinți alui Bartilla
va suferi iarăși de dureri de dinți sau care va mirosi rău din gură.

Ed. Bartilla-Winkler's Nachf. L. PLAN,
WIEN, X., Gosthagasse 7.

A se căpăta în toate farmaciile. — Să se ceară prețului de apărare
dinți alui Bartilla. Denumirea de lașă în țară vor fi bine pătate. La locuri unde
nu se poate căpăta, trimite cu 7 sticle cu cor. 5.80 franco.

Berea albă și neagră din
Bereria dela Trei-Stejari
în SIBIU
este foarte bună și gustoasă!

Acasă bere
e cunoscută și
se bea cu plă-
cere de toți
care au ocu-
părit în viața
său și în cele
ale lor

Că berea se
așază pe
la care s-a
făcut și
se poate
cumpăra în
toate
magazinul
de băuturi

RUM, COGNAC
cele mai fine calități cu diferite prețuri
apoi
cele mai fine **licheruri**
precum și
♦ ♦ ♦ rachiuri curate de ♦ ♦ ♦
drojdii, prune și trevere
se capătă în
Fabrica de licheruri HEINRICH RIEGER
Sibiu, Strada Gușteritel Nr. 7.

Banca generală de asigurare mutuală
„Transsylvania“
asociație cu garanție limitată în Sibiu (Nagyszoban)
recomandă încheierea de
asigurări pe viață în cele mai culante condiții
de polițe (pentru învătățorii
confesionali și preoți români avantajii deosebite).
Ca speciale combinații deosebit de favorabile sunt de totat:

Asigurări mixte cu rebenificare garanție de interes de 3%	Asigurări mixte cu soluțirea ne- condiționat de două ori a capital.
--	--

Asigurări de foc deosebit cu premii foarte
ieftine!

Dela fondarea „Transylvaniei“, sau plătit prin acest institut:

Pagube de incendiu	K	5.756.256-27
Capitalo asigurate pe viață		5.635.328-12
In total a fost la Transyl- / asig. pe viață		12.087.702-
vania la 31 Dec. 1913 / asig. de foc		144.436.366-
Capital de fondare și rezerve		2.696.458-

Informații și prospecte să dau la orice moment gratuit
la Direcțiune și la toate agenturiile.

Persoane pricepute la atacuri de asigurare (achiziții) cari au legături bune în orice
și în provincia, să primească în serviciu totdeauna în cele mai favorabile condiții.

Fire cu ochiuri de oțel Nr. 29 c

Ițe (garnituri de războiu)
cu ochiuri în lungimea obișnuită de
15 mm, tare legat cu bâte cu tot,
înălțimea 27 c m, sta Nr. 36/ 2

Lungimea	18	18	18	21	21	21
	21	21	24			

Nr. firelor 650 720 840 720 780 840
960 780 960

Spete de țesut cu dinți de alamă
sau de oțel în toate mărimile să afit
în depozit. 203

Listă de preț la cerere se trimite
gratis și franco.

CAROL F. JIKELI
Sibiu și Alba-Iulia.

Vinuri roșii prima calitate
Cele mai escelente vinuri Ausbruch
mai departe
vinuri de masă desert
— din deosebiți ani se capătă în —
depozitul de vinuri
HEINRICH RIEGER
SIBIU, Strada Gușteritei Nr. 7.

Atelier de curelărie, șelărie și cofetărie
ORENDT G. & FEIRI W.
Telefon 213 (odinioară Societatea curelărilor) Telefon 313
Strada Cisnădiei 45 - SIBIU - Helfauergasse 45

Magazin foarte bogat în
articole pentru călărie,
călărie, vânat,
sport și voiaj, po-
ciști și proce-
tură, portuțoane și
brițele solide și

alte articole de ga-
lanterie cu prețurile
cele mai moderate. Cu-
rele de mașini, ce-
rele de cusut și le-
gat, Sky (vârșozi)
permanent în depozit.

Toate articolele din brânzele sumite și reparatura lor se execută
prompt și ieftin. — Lista de prețuri, la cerere, se trimite franco.
Comanda prin poștă se acceptă prompt și conștientos.

Mare depozit de hamuri pentru cal dela solurile
cele mai ieftine până la cele mai fine, coperti-
toare (foluri) de cal și cofere de călătoria.